

Overplaatsing, berisping en schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 18 juni 2013 is appelland in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster van 17 mei 2013.

De gemachtigde van verweerster heeft gedateerd 11 juli 2013 een verweerschrift ingediend.

Vervolgens heeft de gemachtigde van appelland een aantal stukken in het geding gebracht, door de commissie ontvangen op 19 juli 2013.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 25 juli 2013. Ter zitting is appelland verschenen, vergezeld van zijn gemachtigde, alsmede namens verweerster, algemeen directeur, vergezeld van verweersters gemachtigde.

Bij die gelegenheid heeft mr. pleitaantekeningen overgelegd.

2. De feiten

Appelland is sedert 1 oktober 1979 in dienst van verweerster, laatstelijk blijkens de akte van benoeming van 17 oktober 2009 als conciërge werkzaam voor de Onderwijsgroep, College met een werktijdfactor van 1.0000.

Op 23 januari 2013 werd de directeur van het College, mevrouw, geconfronteerd met een klacht wegens vermeend ongepast gedrag van appelland jegens twee vrouwelijke leerlingen.

Op 24 januari 2013 heeft mevrouw appelland geconfronteerd met de klacht die betrekking heeft op vermeende gedragingen van appelland jegens twee vrouwelijke leerlingen en heeft zij appelland voor de duur van het onderzoek van de klacht naar huis gestuurd. Van dat gesprek heeft mevrouw een verslag opgesteld en aan appelland toegezonden. Appelland heeft dat verslag niet voor akkoord getekend.

Mevrouw heeft eveneens een verslag opgesteld van haar gesprek op 24 januari 2013 met en , klaagsters, alsmede van haar bezoek en gesprek op 25 januari 2013 bij de familie, De moeder van heeft op die datum een klachtenformulier ingevuld en ondertekend.

Op 6 februari 2013 heeft met haar moeder en zuster een klacht ingediend, welke is opgetekend door mevrouw

Op 11 februari 2013 vond een gesprek plaats tussen partijen, waarin aan appelland de keuze is geboden tussen beëindiging van de arbeidsovereenkomst of overplaatsing.

Bij brief van 15 maart 2013 meldt appelland dat niet langer mr., maar mr. voor hem als gemachtigde optreedt. Wel geeft hij aan dat hij bereid is overplaatsing te bespreken.

Bij brief van 21 maart 2013 heeft appelland een klemmend beroep gedaan op de voorzitter van het College van Bestuur van verweerster om te bevorderen dat een onafhankelijk onderzoek zou plaatsvinden naar de jegens appelland ingediende klachten.

Bij e-mail van 27 maart 2013 heeft de voorzitter van het College van Bestuur van verweerster geantwoord dat naar zijn oordeel de problematiek op de juiste plaats binnen de organisatie in behandeling is en dat hij dus niets voor appelland kon betekenen.

Op 8 april 2013 vindt een nieuw gesprek plaats tussen partijen.

Tijdens de bespreking van 8 april 2013 deelde de heer mee dat er geen bereidheid bestond tot feitenonderzoek en dat de ingediende klachten niet verder zouden worden behandeld.

Op 10 april 2013 heeft vervolgens mr. namens appellant aangegeven onder welke condities appellant mee wilde werken aan overplaatsing. Naar aanleiding van het daarbij overgelegde overzicht van door appellant met de klaagsters uitgewisselde smsjes deelde verweerster op 18 april 2013 mee dat eerst op het voorstel van appellant zou worden gereageerd na onderzoek van het berichtenverkeer op de telefoons van de klaagsters. Daarbij werd meegedeeld dat met name de sms van appellant van 23 januari 2013 aan klaagsters met de tekst "ik ben toch altijd respectvol tegen jullie? alleen heb ik een goede band met jullie" bij verweerster vragen opriep. Op 10 mei 2013 deelde de gemachtigde van verweerster mee dat op de telefoons van klaagsters geen smsjes aan appellant zijn teruggevonden.

In de brief van 10 mei 2013 wordt namens verweerster uitdrukkelijk geconstateerd dat seksueel grensoverschrijdend gedrag en/of ongewenste intimiteiten niet zijn komen vast te staan, doch dat zij wel meent dat appellant onvoldoende afstand heeft gehouden tot de meisjes door hen buiten schooltijd mee uit eten te nemen en door via een privénummer met hen te sms-en. Aangekondigd werd dat appellant per 1 augustus 2013 op een andere locatie, aan het College, aan het werk zou kunnen gaan en dat hij in de tussengelegen tijd vrijgesteld bleef van werkzaamheden met behoud van salaris.

In de bestreden beslissing van 17 mei 2013 is aan appellant meegedeeld dat hij zijn werkzaamheden op maandag 26 augustus 2013 (één week voor de start van het nieuwe cursusjaar) op het College zou moeten voortzetten omdat naar het oordeel van verweerster appellant niet voor de voortgang van het onderwijs bedoeld sms-verkeer via zijn privé telefoon had met twee leerlingen en zich buiten de school naar een horecagelegenheid had begeven zonder dat er een schoolgebonden reden of opdracht voor was ten gevolge waarvan de meisjes gevoelens van onrust en onveiligheid zouden hebben ondervonden en dat die onrust effect had op het pedagogisch klimaat binnen de school. Daarbij is de uitdrukkelijke verwachting uitgesproken dat het getoonde gedrag eenmalig zou zijn en niet zou worden herhaald. Voorafgaand aan het besluit van 17 mei 2013 heeft de advocaat van verweerster bij brief van 10 mei 2013 laten weten dat appellant in de tussengelegen tijd tot eind augustus 2013 vrijgesteld bleef van werkzaamheden met behoud van salaris.

3. Standpunten van partijen

Appellant kwalificeert de brief van 17 mei 2013 als een besluit tot overplaatsing als bedoel in artikel 17.2 van de CAO VO. Hij betwist dat het College en het College deel uitmaken van één en dezelfde instelling, omdat de CAO VO in artikel 1 een instelling definieert als een school voor voortgezet onderwijs met uitzondering van die scholen voor voortgezet onderwijs die onderdeel vormen van een verticale scholengemeenschap ex artikel 19 WVO en artikel 2.6 WEB of de Centrale Dienst. Appellant is bovendien van oordeel dat overplaatsing in beginsel dient te geschieden met instemming van de werknemer en dat door verweerster geen enkele omstandigheid is gesteld die meebrengt dat zonder instemming tot overplaatsing kon worden overgegaan. De gestelde aanwezigheid van "ernstige gevoelens van onrust en onveiligheid" van klaagsters wordt door appellant bestreden. Een feitelijke grondslag voor dergelijke gevoelens bestaat niet. Er heeft geen grondig feitenonderzoek plaatsgevonden en er zijn geen feiten komen vast te staan die grond zouden kunnen zijn voor de gestelde "gevoelens van onrust en onveiligheid".

Daarnaast is appellant van oordeel dat in de brief van 17 mei 2013 een berisping is begrepen in de zin van 9.a.7 CAO VO, terwijl aan de vereisten daarvoor niet is voldaan.

Tenslotte behelst de brief van 17 mei 2013, in samenhang met de daaraan voorafgaande brief van 10 mei 2013, een schorsingsbesluit dat niet in overeenstemming met het bepaalde in artikel 9.a.6 van de CAO VO is genomen, omdat immers geen van de in artikel 9.a.6 lid 2 CAO VO genoemde gevallen zich voordoen, terwijl ook aan de in artikel 9.a.8 neergelegde procedurele voorschriften niet is voldaan.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat van overplaatsing in de zin van de CAO VO geen sprake is, omdat zowel het College als het College locaties zijn van één school, de Onderwijsgroep. De Onderwijsgroep heeft één BRIN-nummer, één medezeggenschapsraad en kent één formatieplan. De school heeft één centrale directie en vormt één organisatorische eenheid. Het College is dus niet anders dan een locatie van de Onderwijsgroep.

Subsidiar is verweerster van oordeel dat voldoende aanleiding bestond en bestaat voor overplaatsing.

Verweerster bestrijdt ook dat een disciplinaire maatregel van berisping is opgelegd. De in de brief van 17 mei 2013 verwoorde "nadrukkelijke verwachting" kan niet als een berisping in de zin van de CAO VO gekwalificeerd worden. Omdat geen sprake is van een berisping in de zin van de CAO VO kan daartegen ook geen beroep worden ingesteld. Ook van een schorsing in de zin van de CAO VO is geen sprake geweest. Op 24 januari 2013 is aan appellant voor de duur van het te houden onderzoek een "time-out" verleend, die is verlengd tot 1 augustus 2013.

Subsidiar is verweerster van oordeel dat, als de "time-out" wel als een schorsing gekwalificeerd moet worden, appellant daar dan niet tijdig tegen in beroep is gekomen, omdat immers de beslissing dateert van januari 2013 en er dus sprake is van een zeer aanzienlijke termijnoverschrijding, die niet verschoonbaar is.

4. Overwegingen

Op grond van artikel 52 van de Wet op het Voorgezet Onderwijs en artikel 17 lid 2 CAO VO kan de werknemer bij de commissie beroep instellen tegen de beslissing van zijn werkgever inhoudende de overplaatsing naar een andere instelling waaraan de werknemer zijn werkzaamheden zal verrichten.

Artikel 1.1 CAO VO verstaat dat instelling is een school voor voortgezet onderwijs met uitzondering van die scholen voor voortgezet onderwijs die onderdeel vormen van een Verticale Scholengemeenschap ex artikel 19 WVO en artikel 2.6 WEB of de Centrale Dienst.

Beslissend hierbij is niet dat sprake is van twee verschillende locaties. Een instelling in de zin van de WVO/CAO VO heeft betrekking op de (eenheid van) organisatie.

De commissie is van oordeel dat in dit geval van één organisatorische eenheid sprake is. Er is immers sprake van één centrale directie voor alle locaties, één BRIN-nummer en één medezeggenschapsraad en één formatieplan voor de gehele Groep. Dat elke locatie nog weer een eigen directie heeft doet aan het beginsel van eenvormige gezamenlijke directievoering en verantwoordelijkheid niet af.

Op grond van het bovenstaande is geen sprake van overplaatsing in de zin van de WVO en CAO VO, zodat het beroep in zoverre niet ontvankelijk moet worden verklaard.

In de brief van 17 mei 2013 heeft verweerder haar bezwaar en afkeuring uitgesproken over bepaalde vermeende gedragingen van appelland en de verwachting uitgesproken dat zich dergelijke gedragingen niet zouden herhalen. Een formele disciplinaire maatregel van schriftelijke berisping als bedoeld in artikel 9.a.7 CAO VO kan de commissie daarin niet lezen. De brief kan daarmee ook niet op een lijn worden gesteld. Dit verwijt van verweerder (en de bewoordingen waarin dat is gesteld) blijft voor rekening van verweerder. Het heeft geen rechtsgevolg. Ook in zoverre dient het beroep van appelland niet ontvankelijk te worden verklaard.

In de brief van 17 mei in samenhang met de daar voorafgegane brief van de gemachtigde van verweerder van 10 mei 2013 is aan appelland de toegang tot de school ontzegd tot één week voordat het nieuwe cursusjaar start op College Weliswaar heeft verweerder die aanzegging gekwalificeerd als een "time-out", maar de aanzegging kan niet anders worden gekwalificeerd dan als een (verlenging van de) op 24 januari 2013 opgelegde schorsing. Die schorsing werd blijkens de brief van 24 januari 2013 aan appelland opgelegd voor de duur van het in te stellen onderzoek. Bij gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft verweerder echter uitdrukkelijk meegedeeld dat geen onderzoek (meer) plaatsvindt omdat klaagsters uitdrukkelijk hebben verzocht hun klacht niet verder te behandelen. Aldus hebben zij de facto hun klacht ingetrokken.

Daarmee kwam de grond aan de eerdere schorsing te ontvallen. De bij de bestreden beslissing opgelegde (verlenging van die) schorsing van appelland is niet gebaseerd op een van de in artikel 9.a.6 CAO VO genoemde gronden terwijl evenmin is voldaan aan de in artikel 9.a.8 CAO VO gegeven procedurele voorschriften. Dit onderdeel van de klacht is mitsdien gegrond.

5. De beslissing

De commissie van beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs verklaart appelland niet ontvankelijk voor zover zijn beroep is gericht tegen zijn overplaatsing naar het College en tegen de vermeende disciplinaire berisping.

De commissie verklaart het beroep tegen de appelland opgelegde schorsing gegrond.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden van de commissie, gekozen door de besturen heeft mr. L.A.S. Boersen, plaatsvervangend lid aan de zijde van de door de besturen gekozen leden, zich overeenkomstig artikel 251, lid 4 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, dat ingevolge artikel 252 a van dit besluit hier van toepassing, is zich van stemming onthouden.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 25 juli 2013 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, en mevrouw dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.